

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 23. april 2009
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2008-730-0767
Dok.: NGR40420

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 8 vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven (Udvidelse af adgangen til i retskendelser om telefonaflytning m.v. at anføre den person, som aflytningen angår) (L 124), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 30. marts 2009.

Brian Mikkelsen

/

Lars Hjortnæs

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 8 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af retsplejeloven (Udvidelse af adgangen til i retskendelser om telefonaflytning m.v. at anføre den person, som aflytningen angår) (L 124):

”Anser ministeren det for en udhuling eller en styrkelse af borgernes retssikkerhed, at det fremover med dette lovforslag bliver lettere at iværksætte en aflytning uden domstolsprøvelse?”

Svar:

Som der nærmere er redegjort for i lovforslagets bemærkninger, er forslaget om at forenkle fremgangsmåden for politiets indhentelse af retskendelse om telefonaflytning mv. i en række sager om alvorlig personfarlig kriminalitet mv. udformet ud fra en samlet afvejning af flere forskellige hensyn. Der er herved navnlig lagt vægt på hensynet til at fremme den nødvendige politiindsats mod bl.a. banderelateret kriminalitet samtidig med, at reglerne på området ikke går videre, end der er behov for. Der er i den forbindelse også lagt vægt på de vanskeligheder, som den teknologiske udvikling på tele- og internetkommunikationsområdet medfører for politiet ved efterforskningen af sager om alvorlig kriminalitet.

Med lovforslaget er der således alene tale om, at anvendelsesområdet for reglerne om aflytning ”på personen” udvides, og lovforslaget indebærer ikke ændringer i retsplejelovens betingelser for, hvornår der kan foretages telefonaflytning mv., jf. retsplejelovens § 781. Telefonaflytningen mv. skal således som hidtil være af afgørende betydning for efterforskningen, og der skal foreligge bestemte grunde til at antage, at der på den pågældende måde gives meddelelser til eller fra en mistænkt. Aflytningen mv. skal endvidere som hidtil som hovedregel angå en lovovertrædelse, der efter loven kan straffes med fængsel i 6 år eller derover.

Både efter lovforslaget og efter de gældende regler om afsigelse af retskendelse om aflytning ”på personen” skal retten indledningsvis tage stilling til, om retsplejelovens betingelser for at iværksætte en telefonaflytning mv. er opfyldt, og om rettens kendelse i givet fald også skal give mulighed for aflytning ”på personen”, jf. retsplejelovens §§ 781 og 783.

Herudover er der adgang til efterfølgende domstolsprøvelse af de enkelte telefonaflytninger foretaget på grundlag af kendelsen om aflytning ”på personen”. Politiet skal således snarest muligt efter udløbet af den perio-

de, retskendelsen omfatter, i givet fald underrette retten om de telefonnumre, som indgrebet har været rettet imod, og som ikke er anført i kendelsen, samt om de bestemte grunde, der er til at antage, at der på de pågældende telefonnumre gives meddelelser til eller fra den mistænkte, jf. retsplejelovens § 783, stk. 2. Hvis særlige forhold taler for det, skal underretning ske senest 24 timer efter indgrebets iværksættelse. Retten underretter herefter den beskikkede advokat, som har mulighed for at indbringe spørgsmålet om indgrebets lovlighed for retten. Den beskikkede advokat skal i den forbindelse ligesom i dag varetage interesserne ikke blot for den eller de mistænkte, men også for indehaverne af de telefoner, der aflyttes, samt for de personer, der mere eller mindre tilfældigt taler i en telefon, der aflyttes.

Hertil kommer, at den foreslåede udvidelse af mulighederne for at afsige retskendelse om aflytning ”på personen” navnlig vil være relevant i tilfælde, hvor politiet efter de gældende regler vil kunne foretage aflytning mv. uden forudgående retskendelse, fordi indgrebets øjemed ville forspildes, hvis retskendelse skulle afventes, jf. retsplejelovens § 783, stk. 4. Uanset om en telefonaflytning sker i medfør af en retskendelse ”på personen” eller ”på øjemedet”, vil der være adgang til efterfølgende domstolskontrol, og i begge tilfælde vil politiet af egen drift skulle orientere retten efterfølgende om de enkelte telefonaflytninger mv.

Der er således ikke tale om, at der med lovforslaget bliver mulighed for at iværksætte telefonaflytning ”uden domstolsprøvelse” eller, at borgernes retssikkerhed ”udhules”. Efter Justitsministeriets opfattelse er lovforslaget udtryk for en passende afvejning mellem hensynet til retssikkerheden for de personer, som aflyttes, over for hensynet til at fremme politiets efterforskning i sager om alvorlig personfarlig kriminalitet mv.